

tingvalgte Medlem, mener, at der er ingen Vej udenom; hvorfor skulde man saa egentlig have dem i Udvalg?

Maa jeg til det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs) bemærke, at Bestemmelsen om, at Nationalbanken ikke skal være forpligtet til at købe Guld, refererer sig absolut ikke til Nutiden. Naar det ærede Medlem derfor sagde, at han vilde ikke et Øjeblik betænke sig paa at købe Guld nu til den og den Pris, tror jeg oprigtig talt heller ikke, Nationalbanken i dette Øjeblik vilde betænke sig. Men det kunde jo være — vi har set saa mange Svingninger —, at Forholdene laa noget anderledes om et halvt Aar, naar Rigsdagen ikke er samlet; derfor er det, man vil give Regeringen Bemyndigelse til at fritage Nationalbanken for denne Forpligtelse.

Med Hensyn til de 3 Mill. Kr. Aktier er Forholdet det, at de endnu ikke er overtaget, men jeg ser heller ikke, hvorfor det haster med at overtage dem. Det ærede Medlem (Bramsnæs) vilde ikke betænke sig paa at tegne dem. Nej, det vilde jeg heller ikke, hvis vi ikke var sikre paa at have denne Ret, men den har Finansministeren nu en Gang, og han er ganske sikker paa at kunne benytte den. Hvornaar han finder det opportunt at overtage Aktierne, skal jeg ikke udtale mig om — Forholdene er for Øjeblikket ikke særlig gode til at paabyrde os nye Udgifter —, men vi har altsaa Retten og kan, hvad Øjeblik vi vil, overtage Aktierne.

Hvis Ønsket om, at Lovforslagene henvises til et Udvalg, fastholdes, vil jeg bede om, at Udvalsbehandlingen maa blive meget kort, saa at Lovforslagene hurtigt kan blive færdige fra Rigsdagen.

Dalsgaard: Efter de Udtalelser, der er blevet fremsat dels af den højtærede Justitsminister, dels af det ærede 18de tingvalgte Medlem (Brandes), kan jeg fatte mig meget kort.

Det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs) raillerede lidt over den forsigtige Politik, som Nationalbanken førte, idet han syntes at gaa ud fra, at Nationalbanken var bange for at blive overvældet med Guld til den Pris, som den har skullet tage Guldet til: 2 480 Kr. pr. kg. Det er der ingen Grund til at raillere over. Det er, som den højtærede Justitsminister nu sagde, saaledes, at Nationalbanken køber alt det Guld, der bliver den tilbudt til den Pris, og det vil den blive ved med. Hvis det ærede Medlem skulde lægge megen Vægt

paa, at denne Lovs Gyldighed ikke blev forlænget, er jeg heller ikke utilbøjelig til at tro, at han kunde faa sit Ønske sat igennem. Men, som den højtærede Justitsminister har oplyst, foreslaar man Lovens Gyldighed forlænget, fordi man synes, det er naturligt under de nuværende usikre og vanskelige Forhold, at de to Love kommer til at følges ad, og tillige fordi man derved er i Overensstemmelse med de Fremgangsmaader, som følges i Norge og Sverige.

Naar det ærede Medlem siger, at jeg udtalte en Forventning om, at han var helt tilfredsstillet med Hensyn til Fordelingen af Bankens Udbytte, maa jeg sige, at jeg udtalte mig nu ikke slet saadan, men jeg gik ud fra, at han dog vilde noget paa-skønne, at man saa meget, som sket er, har imødekommet den Henstilling, der blev udtalt den 18. Februar i Landstingsudvalgets Betænkning, idet man har lagt 5 Mill. Kr. hen til en Delkredere-Fond. Det ærede Medlem vilde, at Nationalbanken i Stedet skulde have afgivet en større eller mindre Del af dette Beløb til Staten. Ja, Lov er Lov, og Lov skal holdes, og naar Loven skal holdes med Hensyn til Fordelingen af Nationalbankens Overskud, er der ikke Grundlag for at give Staten noget af de 5 Mill Kr., uden at de $\frac{3}{4}$ skulde lægges til Udbytteudligningsfonden. Om det alligevel kunde lade sig gøre at give Staten milde Gaver — med Aktionærernes Samtykke altsaa —, skal jeg ikke udtale mig bestemt om, men jeg tror ikke, Tidspunktet er det rette til at give ud af Nationalbankens Reservefundsbeholdning til Staten. Dertil tegner Fremtiden sig alt for usikker.

Med Hensyn til de 3 Mill. Kr. Aktier skal jeg kun sige, at jeg tvivler om, at det ærede 18de tingvalgte Medlem (Brandes) har Ret i, at Staten kunde tage disse Aktier paa en hvilken som helst Tid af Aaret og saa faa Udbytte for hele Aaret. Det maa dog formentlig staa i Forhold til den Del af Regnskabsaaret, i hvilken Staten har ligget med Aktierne. Men det er jo et Spørgsmaal, der siden kan blive klart.

Da man fra flere Sider ønsker Udvalg nedsat, er det jo givet, at Sagen vil blive henvist til et Udvalg, og jeg for mit Vedkommende skal heller ikke modsætte mig det. Men ligesom det ærede 18de tingvalgte Medlem (Brandes) mener jeg, at de økonomiske Forhold er ganske uforandrede siden Foraaret, da vi drøftede denne Sag, og da hele Udvalget erklærede, saaledes som jeg citerede det i mit første Foredrag, at under de daværende økonomiske Forhold mente man ikke, det kunde lade sig gøre at